

VNEUS Liukko Arno

24.03.2010

Eduskunta
Suuri valiokunta

Viite

Asia

Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä

U/E-tunnus:

EUTORI-numero:
EU/2010/0765

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys, joka koskee komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä.

EU-asioiden valtiosihteeri

Kare Halonen

neuvotteleva virkamies

Arno Liukko

LIITTEET perusmuistio VNEUS2010- 00211 , asiakirja KOM(2010) 83

Asiasanat	Euroopan komissio, komitologia, Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto
Hoitaa	OM, VNEUS
Tiedoksi	MMM, TPK, TEM, VM, LVM, VNK, YM, STM, ALR, EUE, TK, OPM, SM, UM

VNEUS Liukko Arno

18.03.2010

Asia

EU; Komission ehdotus komitologia-asetukseksi

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2010/0765

U-tunnus / E-tunnus:

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Komission ehdotuksen käsittely neuvostossa, jossa ehdotusta käsitellään puheenjohtajan ystävät -ryhmässä (friends of presidency, fop). Ensimmäiset kokoukset olivat 12. ja 19.3.2010. Lisäksi 24. ja 29.3.2010 on ilmoitettu pidettävän kokous.

Komission ehdotuksen mukaan uusi asetus tulisi voimaan 1.10.2010.

Asiakirjat: Komission 9.3.2010 tekemä ehdotus KOM(2010) 83 final Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

SEUT 291 artiklan 3 kohta, jonka mukaisesti Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat asetuksen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

Lissabonin sopimuksella komitologiaa koskevassa oikeusperustassa siirryttiin neuvoston osalta yksimielisyydestä määränemmistön käyttöön ja Euroopan parlamentin asema vahvistui, kun kuulemisen sijasta sen on hyväksyttävä säädös. EY-sopimuksessa komitologiaa koskeva oikeusperusta oli SEY 202 artikla.

Käsittelijä(t): VNEUS / Arno Liukko, Tiina Haanpää
OM / Hanna-Mari Kotivuori
UM / Tuula Svinhufvud, Ritva Haukijärvi, Anne Ahonen
MMM / Kari Valonen, Ritva Ruuskanen
YM / Eero Tuovinen
VM / Minna Aaltonen

Suomen kanta/ohje:

Suomi katsoo, että vuoden 1999 komitologiapäätös ja sen mukainen sääntely on toiminut hyvin ja että myös nykyisen komitologiasääntelyn mukainen mahdollisuus soveltaa komiteamenettelyjä ilman viittausta komitologiapäätökseen on ollut toimiva järjestely erityisesti kauppapolitiikan alla. Valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta komitologiasääntelyä on kuitenkin välttämätöntä mukauttaa ottaen huomioon tämän menettelyn soveltamisalan päällekkäisyys Lissabonin sopimuksessa määrätyn delegoituja säädöksiä koskevan säädösvallan siirron kanssa.

Suomi kannattaa sinänsä tavoitetta komitologiasääntelyn yksinkertaistamisesta sekä komitologiamenettelyjen tehokkuuden parantamisesta. Suomi voi hyväksyä sen, että nykyinen hallintomenettely ja sääntelymenettely korvataan uudella tarkastelumenettelyllä. Niin ikään tiettyjen työjärjestyksissä määrättyjen tai pelkästään käytäntöön perustuvien menettelyjen ottaminen komitologia-asetukseen on perusteltua. Suomen näkemyksen mukaan komitologiamenettelyjen tulee olla mahdollisimman avoimia. Lisäksi keskeistä on, että jäsenvaltioilla täytyy säilyttää merkittävä rooli komission täytäntöönpanovallan valvojana. Komission ehdotus, jonka mukaan sillä olisi mahdollisuus eräissä pakottavissa ja rajatuissa tilanteissa toimia tarkastelumenettelyssä komitean kannan vastaisesti edellyttää vielä tarkkaa pohdintaa. Lisäksi erityistä huomiota tulee kiinnittää tarkastelumenettelyn soveltamisalaan.

Suomi lähtee siitä, että ehdotusta on tarkasteltava unionin toimielinten institutionaalisen tasapainon kannalta. Lissabonin sopimuksella on monilla aloilla vahvistettu Euroopan parlamentin asemaa lainsäätäjänä. Tämä on Lissabonin sopimuksessa otettu huomioon uudella säädösvallan siirtoa koskevalla menettelyllä (SEUT 290 artikla) ja siinä, että parlamentti antaa yhdessä neuvoston kanssa täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen ja periaatteiden vahvistamista koskevan komitologia-asetuksen. Suomen näkemyksen mukaan täytäntöönpanotoimenpiteiden (SEUT 291 artikla) osalta institutionaalista viitekehystä ei ole ollut tarkoitus muuttaa Lissabonin sopimuksella parlamentin, neuvoston ja komission välillä.

Suomen näkemyksen mukaan neuvosto ja parlamentti eivät täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta ole edelleenkaan toisiinsa rinnastettavassa asemassa, koska neuvostolle voidaan siirtää erityistapauksissa täytäntöönpanotoimivaltaa, mutta sitä ei voida siirtää parlamentille. Suomi pitäisi ensisijaisesti parempana, että uudessa tarkastelumenettelyssä säilyisi mahdollisuus neuvostokäsittelyyn, mutta on valmis arvioimaan asiaa avoimesti neuvottelujen kuluessa.

Suomi tarkastelee ehdotuksen yksityiskohtia ja niihin liittyviä kysymyksiä edellä todetuista lähtökohdista.

Pääasiallinen sisältö:

Komission ehdotuksella uudeksi komitologia-asetukseksi pantaisiin täytäntöön Lissabonin sopimuksella muutettu SEUT 291 artikla, jonka mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella ne yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komissiota sen käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa. Asetuksella kumottaisiin neuvoston antama nykyisin sovellettava vuoden 1999 komitologiapäätös.

Uusi komitologia-asetus ei soveltuisi SEUT 290 artiklan tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin, joiden soveltamisala vastaa pääpiirteissään yhtä nykyisen komitologiapäätöksen mukaisista komitologiamenettelyistä, valvonnan käsittävää

sääntelymenettelyä. Eduskunnalle on toimitettu erilliset kirjelmät säädösvallan siirtoa koskevan määräyksen SEUT 290 artiklan täytäntöönpanosta (E 7/2008 vp, E-jatkokirjeet 24.11. ja 17.12.2009).

Komission mukaan sen ehdotus uudeksi komitologia-asetukseksi perustuu ensisijaisesti perussopimuksen uusiin määräyksiin ja uuteen institutionaaliseen kontekstiin. Lisäksi komissio toteaa ehdotuksen perustuvan nykyiseen komitologiapäätökseen ja sen soveltamisesta saatuihin kokemuksiin. Komission mukaan tarkoitus on yksinkertaistaa järjestelmää ja ottaa yleisinä periaatteina huomioon se, että komission täytäntöönpanonvallan valvonta kuuluu jäsenvaltioille ja että menettelyvaatimusten tulee olla oikeassa suhteessa siihen, mikä täytäntöönpanosäädöksen luonne on. Ehdotuksen mukaan molempia lainsäätäjiä, neuvostoa ja Euroopan parlamenttia kohdeltaisiin tasa-arvoisesti. Neuvoston osalta tämä tarkoittaisi olennaista muutosta nykysääntelyyn, kun komitologia-asioita ei ehdotuksen mukaan enää olisi mahdollista käsitellä neuvostossa.

Ehdotuksen mukaan asetuksen soveltamisalasta säädettäisiin 1 artiklassa. Ehdotuksen tekstissä ei nykyisestä komitologiapäätöksestä poiketen ole viittausta mahdollisuuteen soveltaa komitologia-asetuksesta riippumatta erityisiä komiteamenettelyjä yhteisen kauppapolitiikan alla. Tältä osin on esitetty, että asetuksessa mahdollisuus erityisiin komiteamenettelyihin tietyllä alalla tulisi mainita, jotta se olisi oikeudellisesti mahdollinen.

Komissio ehdottaa, että varsinaiset komitologiamenettelyt vähennettäisiin kahteen, neuvoo-antavaan menettelyyn ja tarkastelumenettelyyn (2 artikla).

Uusi neuvoo-antava menettely vastaisi pitkälti nykyistä neuvoo-antavaa menettelyä. Komitean rooli olisi siinä nykyiseen tapaan neuvoo-antava ja komissiolla olisi mahdollisuus poiketa komitean kannasta (4 artikla).

Uusi tarkastelumenettely tulisi nykyisen hallintomenettelyn ja sääntelymenettelyn sijaan. Tarkastelumenettelyssä komissio voisi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteen komitean annettua myönteisen lausunnon tai jos komitea ei anna lausuntoa. Jos komitea vastustaa ehdotusta määräenemmistöllä (5 artikla), komissio ei voi toteuttaa toimenpidettä. Vastustamistilanteissakin komissio voisi eräissä poikkeuksellisissa tilanteissa toteuttaa toimenpiteen (5 artiklan 5 kohta).

Ehdotuksen mukaan kahden uuden komitologiamenettelyn valintakriteerit olisivat velvoittavia. Neuvoo-antava menettely olisi aina valittavissa, kun se katsotaan soveltuvaksi, mutta tarkastelumenettelyä voitaisiin soveltaa vain annettaessa yleisluonteisia täytäntöönpanotoimenpiteitä tai muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät tiettyihin asetuksessa erikseen lueteltuihin politiikka-aloihin (2 artikla).

Nykyisessä komitologiapäätöksessä säädetyin suojamenettelyn tilalle tulisi säännös välittömästi sovellettavista toimenpiteistä. Lainsäätäjillä olisi perussäädöksessä mahdollisuus säätää, että erittäin kiireellisissä tilanteissa komission olisi mahdollista toteuttaa toimenpiteet välittömästi jo ennen komiteakäsittelyä. Jos komitea myöhemmin vastustaisi toimenpidettä tarkastelumenettelyssä, tulisi komission kumota se. Komissiolla olisi kuitenkin asetuksessa mainituista perustelluista syistä mahdollisuus pitää toimenpide voimassa. (6 artikla)

Ehdotuksen komitologiakomiteoiden kokoonpanoa koskevat säännöt vastaavat nykyisiä säännöksiä. Eräistä komiteoiden toimintatavoista (mm. kirjallinen menettely), jotka

nykyisin perustuvat työjärjestysmääräyksiin tai käytäntöön, ehdotetaan säädettävän asetuksessa (3 artikla).

Ehdotus sisältää myös säännökset komitologiakomiteoiden työjärjestyksestä, avoimuudesta ja tietosuojasta sekä erityisestä komission ylläpitämästä rekisteristä, jonka kautta Euroopan parlamentilla ja neuvostolla sekä rajoitetusti yleisöllä olisi mahdollisuus saada tietoa komitologiamenettelyistä (7 ja 8 artikla).

Nykyisen komitologiapäätöksen osalta säilytettäisiin voimassa sen 5 a artiklan vaikutukset (9 artikla). Tämä tarkoittaisi, että perussäädöksiin otettuja, olemassa olevia viittauksia valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn voitaisiin edelleen soveltaa. Muiden komitologiamenettelyjen osalta ehdotus sisältäisi säännöksen automaattisesta mukautuksesta (10 artikla). Sen mukaan olemassa olevissa säädöksissä olevat viittaukset neuvoo-antavaan menettelyyn tarkoittaisivat asetuksen voimaantultua uuden asetuksen mukaista neuvoo-antavaa menettelyä. Viittaukset hallintomenettelyyn ja sääntelymenettelyyn tarkoittaisivat viittausta uuteen tarkastelumenettelyyn. Ehdotetun automaattisen mukautuksen mukaan nykyisen komitologiapäätöksen mukainen suojamenettely tarkoittaisi viittausta uuteen välittömästi sovellettavia toimenpiteitä koskevaan säännökseen. Lisäksi viittaukset komitologiapäätöksen 7 ja 8 artiklaan, joissa säädetään työjärjestyksistä, tiedottamisesta ja Euroopan parlamentin asemasta, tarkoittaisivat viittauksia uuden asetuksen 8 artiklaan, jossa säädettäisiin komission tietorekisteristä. Automaattisen linjausmekanismin ulkopuolelle jäisivät sellaiset erityiset menettelyt, joita tällä hetkellä sovelletaan erityisesti yhteisen kauppapolitiikan alalla ja joihin nykyinen komitologiapäätös ei sovellu. Näissä asioissa erityisten menettelyjen soveltamista jatkettaisiin kunnes perussäädöksiin olisi tehty tarpeelliset muutokset.

Ehdotus sisältää lisäksi säännöksen siirtymäjärjestelyistä (11 artikla), jotka koskevat vireillä olevia komitologiamenettelyjä.

Asetus tulisi komission ehdotuksen mukaan voimaan 1.10.2010 (12 artikla).

Kansallinen käsittely:

Institutionaalinen jaosto 24.3.2010

Eduskuntakäsittely:

Käsittely Euroopan parlamentissa:

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Komitologiasääntely koskee komiteamenettelyjä, mistä syystä jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sen vuoksi ei ole tarpeen antaa asiaa koskevia kansallisia säännöksiä.

Taloudelliset vaikutukset:

Ehdotuksella ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Kahdessa ensimmäisessä kokouksessa puheenjohtajan ystävät –ryhmässä käydyissä keskusteluissa jäsenvaltioiden edustajat ovat esittäneet komission ehdotuksesta kriittisiä näkemyksiä ja esittäneet tekstiin runsaasti muutosehdotuksia. Käytetyissä puheenvuoroissa ehdotusta on pidetty epätasapainoisena ja ehdotusta on pidetty tarpeellisena muuttaa jäsenvaltioiden roolia vahvistavaan suuntaan.

Asiasanat	komitologia, jaosto institutionaaliset kysymykset (EU 40)
Hoitaa	OM, VNEUS
Tiedoksi	MMM, TPK, TEM, VM, LVM, YM, ALR, PLM, STM, EUE, TK, OPM, SM, UM

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 9.3.2010
KOM(2010) 83 lopullinen

2010/0051 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA: UUSI TOIMIELINJÄRJESTELMÄ

Lissabonin sopimus, jäljempänä 'uusi perussopimus', tuli voimaan 1. joulukuuta 2009. Uudella perussopimuksella muutetaan merkittävästi sitä, miten komissio käyttää lainsäätäjän sille myöntämää täytäntöönpanovaltaa. Toisin kuin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'EY:n perustamissopimus', 202 artiklan säännöksissä uudessa perussopimuksessa erotetaan selkeästi toisistaan komissiolle siirretty valta antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyin säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia (delegoidut säädökset), ja komissiolle myönnetty valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä. Kyseessä on kaksi täysin erillistä oikeudellista kehystä:

- Delegoituja säädöksiä koskevissa uuden perussopimuksen määräyksissä, jotka on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimuksen', 290 artiklassa, määrätään, että lainsäätäjä valvoo komission valtaa antaa säädöksiä joko käyttämällä oikeuttaan peruuttaa säädösvallan siirto tai oikeuttaan vastustaa säädöksen antamista. Nämä määräykset ovat itsessään riittävät, eikä niiden soveltaminen edellytä oikeudellisesti velvoittavaa kehystä.
- Täytäntöönpanosäädöksiä koskevissa uuden perussopimuksen määräyksissä, jotka on vahvistettu perussopimuksen 291 artiklassa, ei anneta Euroopan parlamentille eikä neuvostolle minkäänlaista roolia komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnassa. Ainoastaan jäsenvaltiot voivat harjoittaa tällaista valvontaa, ja sen harjoittaminen edellyttää oikeudellista kehystä.

Luomalla kaksi erillistä oikeudellista kehystä uuden perussopimuksen laatijat pyrkivät ottamaan paremmin huomioon kummankin säädöstyypin luonteen:

- Delegoitujen säädösten kohdalla lainsäätäjä siirtää komissiolle vallan hyväksyä sellaisia toimenpiteitä, jotka se olisi voinut hyväksyä itse. Sen vuoksi lainsäätäjä valvoo komissiota tämän käyttäessä sille siirrettyä valtaa.
- Täytäntöönpanosäädösten kohdalla tilanne on hyvin erilainen. Jäsenvaltiot luonnollisesti vastaavat oikeudellisesti velvoittavien Euroopan unionin säädösten täytäntöönpanosta. Kuitenkin silloin, kun on tärkeää varmistaa perussäädösten yhdenmukainen täytäntöönpano, nimenomaan komission on käytettävä täytäntöönpanovaltaansa. Sen vuoksi on jäsenvaltioiden tehtävä valvoa komission täytäntöönpanovallan käyttöä.

Uuden perussopimuksen määräysten mukaan kaikki lainsäätäjät ovat tasaveroisia, kun on kyse säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtämisestä.

EY:n perustamissopimuksen mukaan neuvoston oli mahdollista siirtää täytäntöönpanotoimivaltaa komissiolle. Neuvosto pystyi myös erityistapauksissa pidättämään itselleen oikeuden käyttää täytäntöönpanotoimivaltaa.

Uuden perussopimuksen määräysten nojalla perussopimuksesta johtuu suora velvoite siirtää säädöksillä täytäntöönpanovaltaa komissiolle silloin, kun se on tarpeen kyseisten säädösten

yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tällaisilla säädöksillä voidaan myös tietyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 ja 26 artiklassa määrättyissä tapauksissa siirtää täytäntöönpanovaltaa neuvostolle komission sijaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että neuvoston tehtävänä olisi millään tavalla valvoa komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan käyttöä.

Uudessa perussopimuksessa määrätään selvästi, että yksinomaan jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä silloin, kun tällaista valvontaa edellytetään oikeudellisesti velvoittavassa unionin säädöksessä.

Komissio on perussopimuksen 290 artiklan täytäntöönpanon osalta esittänyt näkemyksensä delegoitujen säädösten soveltamisalasta, säädösvallan siirtoon sovellettavista menettelyistä ja niistä työskentelytavoista, joita se aikoo noudattaa valmistellessaan delegoitujen säädösten antamista, tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009) 673, 9. joulukuuta 2009).

2. EHDOTUKSEN TAVOITTEET JA SISÄLTÖ

2.1. Ehdotuksen perustelut ja pääperiaatteet

Perussopimuksen 291 artiklan mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetuilla asetuksilla etukäteen yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on panna perussopimuksen 291 artikla täytäntöön.

Tämän ehdotuksen taustalla ovat ensisijaisesti perussopimuksen uudet määräykset ja edellä 1 kohdassa kuvattu uusi toimielinjärjestelmä. Ehdotuksessa hyödynnetään toisaalta myös neuvoston päätöstä 1999/468/EY, jäljempänä 'komitologiapäätös', ja sen täytäntöönpanosta saatua kokemusta. Samalla kuitenkin yksinkertaistetaan sen säännöksiä ja otetaan huomioon erityisesti seuraavat yleiset periaatteet:

- On jäsenvaltioiden tehtävä valvoa komission täytäntöönpanovallan käyttöä.
- Menettelyä koskevien sääntöjen olisi oltava oikeassa suhteessa täytäntöön pantavien säädösten luonteeseen.

2.2. Ehdotuksen pääkohdat sekä yhtäläisyydet ja uudistukset komitologiapäätökseen verrattuna

Ehdotuksen pääkohdat ovat seuraavat:

- Ehdotuksessa säilytetään komitologiapäätöksen (3 artiklan) mukainen komitearakenne mutta muutetaan sitä jäljempänä esitetyllä tavalla.
- Ehdotus käsittää ainoastaan kaksi menettelyä: neuvoo-antavan menettelyn, joka vastaa nykyistä neuvoo-antavaa menettelyä, ja uuden ns. tarkastelumenettelyn, jolla on tarkoitus korvata nykyiset hallinto- ja sääntelymenettelyt (4 ja 5 artikla).
- Pääsääntöisesti noudatetaan neuvoo-antavaa menettelyä, jota voidaan soveltaa kaikilla politiikan aloilla ja kaikenlaisiin velvoittaviin täytäntöönpanotoimenpiteisiin (2 artiklan 3 kohta).

- Tarkastelumenettelyn valintaa koskevat perusteet heijastelevat komitologiapäätöksessä esitettyjä perusteita. Koska tavoitteena on yhdenmukaisuuden lisääminen ja sen varmistaminen, että menettelyä koskevat säännöt ovat oikeassa suhteessa hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten luonteeseen, nämä perusteet ovat velvoittavia siinä mielessä, että tarkastelumenettelyä voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun perusteet täyttyvät (2 artiklan 2 kohta).
- Tarkastelumenettelyn (5 artikla) kulku olisi seuraava:
  - Jos komitea antaisi kielteisen lausunnon ehdotuksesta toimenpiteiksi, komissio ei voisi niitä hyväksyä. Komissiolla olisi mahdollisuus jättää ehdotus uudelleen komitealle toista käsittelyä varten tai esittää käsiteltäväksi muutettu ehdotus. Hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa komissio voisi hyväksyä ehdotuksen toimenpiteiksi kielteisestä lausunnosta huolimatta, mutta tällöinkin komitealla olisi vielä mahdollisuus sanoa viimeinen sana tietyssä määräajassa, joka ei voi olla yhtä kuukautta pidempi.
  - Jos lausuntoa ei annettaisi, komissio voisi viime kädessä päättää toimenpiteiden hyväksymisestä ottaen huomioon muun muassa komiteassa esitetyt kannat.
  - Jos komitean lausunto olisi myönteinen, komissio hyväksyisi toimenpiteet, paitsi jollei hyväksymättä jättäminen olisi perusteltua poikkeuksellisten olosuhteiden tai esiin tulleiden uusien seikkojen vuoksi.

Tarkastelumenettelyä käytettäessä siis komitea voisi estää komissiota hyväksymästä toimenpide-ehdotusta, jos jäsenvaltioiden määräenemmistö vastustaisi ehdotusta. Tässä menettelyssä sovellettavissa äänestysäännöissä otettaisiin huomioon äänestysäännöt, jotka olivat komitologiapäätöstä sovellettaessa edellytyksenä sille, että neuvosto, joka toimi muutoksenhakuelimenä, saattoi estää komissiota hyväksymästä toimenpide-ehdotusta. Olisi myös johdonmukaista, että tarkastelumenettelykomiteoissa sovellettavat äänestysäännöt olisivat samanlaiset kuin äänestysäännöt, jotka on tarkoitus ottaa käyttöön, jotta neuvosto voi vastustaa delegoidun säädöksen antamista perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti.

Uutta on myös se, ettei komissiota veloitettaisi hyväksymään ehdotusta toimenpiteiksi sellaisissa tapauksissa, joissa ehdotus ei ole saanut määräenemmistöä puolelleen tai vastaan.¹ Suurempi joustavuus tällaisissa tilanteissa on tarpeen, jotta komissio voi harkita uudelleen ehdotusta toimenpiteiksi. Komission pitäisi voida päättää siitä, hyväksyykö se ehdotuksen toimenpiteiksi vai esittääkö se komitealle muutetun ehdotuksen, jossa on otettu huomioon muun muassa komiteassa esitetyt kannat. Tällainen joustavuus mahdollistaisi sen, että jäsenvaltioiden kannat voitaisiin ottaa paremmin huomioon, sekä parantaisi tehtyjen päätösten laatua ja tarkoituksenmukaisuutta.

- Ehdotus sisältää erityismenettelyjä sellaisia tilanteita varten, joissa toimenpiteitä on ryhdyttävä soveltamaan välittömästi tilanteen kiireellisyyden vuoksi. Samoin otetaan huomioon tapaukset, joissa välittömästi sovellettavista toimenpiteistä säädetään perussäädöksessä (6 artikla). Tällaisen säännöksen nojalla kukin komitea voisi tutkia

---

¹ Komitologiapäätöksen mukaan komission oli hyväksyttävä ehdotus toteutettaviksi toimenpiteiksi silloin, kun komitea ei pystynyt antamaan asiasta lausuntoa hallintomenettelyssä, ja silloin, kun muutoksenhakuelimenä toimiva neuvosto ei pystynyt tekemään asiasta päätöstä sääntelymenettelyssä.

toimenpidettä ja antaa siitä lausuntonsa sen jälkeen, kun komissio on sen hyväksynyt. Jos toimenpide ei ole tarkastelumenettelykomitean lausunnon mukainen, komission olisi kumottava se. Komissio voisi kuitenkin pitää toimenpiteen voimassa, jos se olisi perusteltua tiettyjen tarkasti rajattujen syiden, kuten terveyden ja turvallisuuden, perusteella.

- Ehdotuksessa säilytetään säännökset, jotka koskevat komiteoiden työjärjestystä (7 artikla), ja säännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta saada tietoja komitean työstä (8 artiklan 3 kohta).
- Komitologiapäätöksen soveltamisesta saadun kokemuksen johdosta ehdotuksessa on myös useita tärkeitä säännöksiä seikoista, jotka ovat muodostuneet yleiseksi käytännöksi mutta jotka eivät aiemmin ole sisältyneet päätökseen – tai jotka on mainittu ainoastaan komiteoiden työjärjestyksissä. Esimerkkejä tällaisista säännöksistä ovat kirjallisen menettelyn käyttö komitean lausunnon saamiseksi (3 artiklan 5 kohta) ja mahdollisuus muuttaa toimenpide-ehdotusta, jotta voidaan ottaa huomioon komiteassa käydyt keskustelut ennen kuin se antaa virallisen lausuntonsa (3 artiklan 4 kohta).
- Vaikka on yksin jäsenvaltioiden tehtävä valvoa komission täytäntöönpanovallan käyttöä, kummallekin lainsäätäjälle olisi asianmukaisesti ja jatkuvasti tiedotettava komitean työstä käyttämällä jatkossakin nykyistä komiteamenettelyrekisteriä, jota mukautettaisiin uusia menettelyjä vastaavaksi (8 artiklan 1 ja 2 kohta). Tällainen oikeus tiedonsaantiin ei keskeyttäisi päätöksentekoprosessia, eikä se näin ollen antaisi lainsäätäjille perussopimuksen 291 artiklan kanssa ristiriidassa olevaa oikeutta.
- Selkeyden, yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi ehdotetussa asetuksessa säädetään voimassa olevan säännösten automaattisesta mukauttamisesta uusiin menettelyihin (10 artikla). Kaikki viittaukset komitologiapäätöksessä, sen 5 a artiklaa lukuun ottamatta, säädettyihin menettelyihin, olisi katsottava viittauksiksi asetuksen vastaaviin menettelyihin. Näin vältettäisiin hankala tilanne, jossa käytössä olisivat yhtä aikaa sekä vanhat komitologiamenettelyt että uudet menettelyt. Samalla vältettäisiin koko voimassa olevan säännösten mukauttaminen joko säädös kerrallaan tai useita säädöksiä koskevilla ns. omnibus-asetuksilla. Koska komiteamenettelyrekisteri on saatettava sellaiseksi, että kaikkien voimassa olevien menettelyjen automaattinen mukautus on teknisesti mahdollista, 10 artiklaa aletaan soveltaa kahden kuukauden kuluttua asetuksen voimaantulosta.
- Uuden järjestelmän edellyttämät mukautukset eivät vaikuttaisi sellaisiin vireillä oleviin menettelyihin, joissa lausunto on jo annettu joko komitean kokouksessa tai kirjallista menettelyä käyttäen (11 artikla). Tarkoituksena ei myöskään ole, että vireillä olevat menettelyt, joissa lausuntoa ei ole annettu, olisi pysäytettävä ja aloitettava alusta. Menettelyjä, myös kirjallisia, olisi jatkettava, ja kokoukset olisi pidettävä. Mukauttaminen vaikuttaa ennen kaikkea siihen menettelyyn, jota on noudatettava sen jälkeen, kun komitea on antanut lausuntonsa.
- Asetuksen 10 ja 11 artiklaa ei sovelleta erityismenettelyihin, jotka eivät kuulu neuvoston päätöksen 1999/468/EY soveltamisalaan. Näitä ovat erityisesti yhteisen kauppapolitiikan täytäntöön panemiseksi luodut erityismenettelyt. Sen vuoksi mainittuja erityismenettelyjä sovelletaan edelleen, kunnes perussäädöksiä muutetaan

vastaamaan perussopimuksen 291 artiklalla luotua täytäntöönpanovaltaa koskevaa järjestelmää ja tämän ehdotuksen mukaisia yleisiä sääntöjä ja periaatteita, joiden mukaisesti komissio käyttää täytäntöönpanovaltaa.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 291 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä²

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jos unionin oikeudellisesti velvoittavat säädökset, jäljempänä 'perussäädökset', edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa, kyseisissä säädöksissä on siirrettävä täytäntöönpanovaltaa komissiolle tai, tietyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 ja 26 artiklassa määrättyissä tapauksissa, neuvostolle.
- (2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen yhteydessä komission täytäntöönpanovallan käyttöä ohjattiin 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä neuvoston päätöksellä 1999/468/EY.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa edellytetään, että Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä.
- (4) On tarpeen varmistaa, että tällaiset valvontamenettelyt ovat selkeitä, tehokkaita ja oikeassa suhteessa täytäntöönpanosäädösten luonteeseen ja että niissä on otettu huomioon perussopimuksen institutionaaliset vaatimukset sekä päätöksen 1999/468/EY täytäntöönpanosta saatu kokemus ja siitä syntynyt yleinen käytäntö.
- (5) Silloin kun perussäädöksessä edellytetään jäsenvaltioiden valvontaa komission antaessa täytäntöönpanosäädöksen, on asianmukaista, että tätä valvontaa varten perustetaan komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

---

² EUVL C , , s . .

- (6) Komission täytäntöönpanovallan käyttöä koskevien vaatimusten yksinkertaistamiseksi olisi oltava ainoastaan kaksi menettelyä: neuvoo-antava menettely ja tarkastelumenettely.
- (7) Yksinkertaistamisen vuoksi komiteaan olisi sovellettava yhteisiä sääntöjä; näihin kuuluvat keskeisesti säännökset, jotka koskevat komitean työskentelyä sekä sen mahdollisuutta antaa lausunto kirjallista menettelyä noudattaen.
- (8) Olisi laadittava perusteet sen määrittämiseksi, mitä menettelyä käytetään täytäntöönpanosäädösten antamisessa. Näiden perusteiden olisi oltava velvoittavia, jotta voidaan lisätä yhdenmukaisuutta ja varmistaa, että menettelyä koskevat säännöt ovat oikeassa suhteessa hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten luonteeseen.
- (9) Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun hyväksytään yleisluonteisia toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön perussäädöksiä, ja erityisiä toimenpiteitä, joiden vaikutus saattaa olla merkittävä. Tällä menettelyllä olisi mahdollistettava jäsenvaltioiden suorittama valvonta siten, että toimenpiteitä ei voida hyväksyä, elleivät ne ole komitean lausunnon mukaisia, lukuun ottamatta hyvin poikkeuksellisia olosuhteita, joissa komission olisi kielteisestä lausunnosta huolimatta voitava hyväksyä toimenpiteet ja soveltaa niitä rajoitetun ajan. Komission olisi voitava tarkastella ehdotusta toimenpiteiksi uudelleen silloin, kun komitea ei ole antanut lausuntoa, ja ottaa huomioon komiteassa ilmaistut näkemykset.
- (10) Neuvoo-antavaa menettelyä olisi sovellettava kaikissa muissa tapauksissa ja aina, kun se katsotaan soveltuvimmaksi menettelyksi.
- (11) Erittäin kiireellisissä tapauksissa olisi oltava mahdollista hyväksyä välittömästi sovellettavia toimenpiteitä, kun tällaisesta mahdollisuudesta säädetään perussäädöksessä.
- (12) Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi tiedotettava säännöllisesti komiteoiden työstä.
- (13) Yleisölle olisi annettava mahdollisuus saada tietoja komitean työstä.
- (14) Päätös 1999/468/EY olisi kumottava. Jotta voitaisiin siirtyä päätöksessä 1999/468/EY säädetystä menettelytavasta tämän asetuksen soveltamiseen, kaikki voimassa olevassa lainsäädännössä olevat viittaukset mainitussa päätöksessä säädettyihin menettelyihin, sen 5 a artiklassa säädettyä valvontaa lukuun ottamatta, olisi katsottava viittauksiksi tässä asetuksessa säädettyihin vastaaviin menettelyihin. Päätöksen 1999/468/EY 5 a artikla olisi kuitenkin säilytettävä niitä voimassa olevia perussäädöksiä varten, joissa siihen viitataan.
- (15) Tämä asetus ei vaikuta kilpailusääntöjen täytäntöönpanoon liittyvään komission toimivaltaan, josta määrätään perussopimuksessa,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt ja periaatteet, joita sovelletaan silloin, kun oikeudellisesti velvoittavassa unionin säädöksessä, jäljempänä 'perussäädös', edellytetään, että jäsenvaltiot valvovat komissiota tämän antaessa velvoittavia täytäntöönpanosäädöksiä.

2 artikla

Menettelyn valinta

1. Perussäädöksessä voidaan säätää tarkastelumenettelyn tai neuvoa-antavan menettelyn soveltamisesta sen mukaan, minkälaisista täytäntöönpanotoimista on kyse.
2. Tarkastelumenettelyä voidaan soveltaa ainoastaan, kun hyväksytään
  - a) yleisluonteisia täytäntöönpanotoimenpiteitä,
  - b) muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät
    - i) yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja kalastuspolitiikkaan,
    - ii) ympäristöön, turvallisuuteen tai ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden suojeluun,
    - iii) yhteiseen kauppapolitiikkaan.
3. Neuvoa-antavaa menettelyä sovelletaan kaikkiin muihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin sekä 2 kohdassa mainittuihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin, kun se katsotaan soveltuvaksi.

3 artikla

Yhteiset säännökset

1. Kun perussäädöksessä säädetään 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta, sovelletaan tämän artiklan 2–6 kohdan säännöksiä.
2. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.
3. Puheenjohtaja esittää komitealle ehdotuksen toimenpiteiksi.
4. Komitea tarkastelee ehdotusta toimenpiteiksi. Puheenjohtaja voi ennen lausunnon antamista esittää muutettuja versioita ehdotetuista toimenpiteistä komitean käsiteltäviksi. Tätä varten puheenjohtaja voi kutsua komitean koolle useita kertoja. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

5. Puheenjohtaja voi hankkia komitean lausunnon kirjallista menettelyä noudattaen. Hän lähettää komitean jäsenille ehdotuksen toimenpiteiksi, joista komitealta pyydetään lausuntoa, ja asettaa määräajan asian kiireellisyyden mukaan. Komitean jäsenen, joka ei ole ilmoittanut vastustavansa ehdotusta toimenpiteiksi tai pidättäytyvänsä antamasta siitä lausuntoa ennen määräajan umpeutumista, katsotaan kannattavan ehdotusta.

Kukin komitean jäsen voi edellisessä kohdassa tarkoitettussa määräajassa pyytää, että kirjallinen menettely päätetään ja ehdotus toimenpiteiksi käsitellään komitean kokouksessa. Puheenjohtaja voi päättää pitäytyä kirjallisessa menettelyssä tai lopettaa kirjallisen menettelyn tuloksettomana, jolloin komitea on kutsuttava koolle mahdollisimman pian.

6. Komitean lausunto merkitään pöytäkirjaan. Jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus saada kantansa merkityksi pöytäkirjaan.

4 artikla *Neuvoa-antava menettely*

1. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa. Jos komitea äänestää, lausunto on annettava perussopimuksen 238 artiklan 1 kohdassa määrätyllä enemmistöllä.
2. Komissio päättää toteutettavista toimenpiteistä ottaen mahdollisimman suurelta osin huomioon komiteassa käydyistä keskusteluista tehdyt päätelmät ja annetun lausunnon. Se ilmoittaa komitealle, miten lausunto on otettu huomioon.

5 artikla *Tarkastelumenettely*

1. Komitea antaa lausuntonsa määräenemmistöllä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti.
2. Jos ehdotus toimenpiteiksi on komitean lausunnon mukainen, komissio hyväksyy kyseiset toimenpiteet, jollei niiden hyväksymättä jättäminen ole perusteltua poikkeuksellisten olosuhteiden tai esiin tulleiden uusien seikkojen vuoksi. Tällöin puheenjohtaja voi esittää komitealle uuden ehdotuksen toteutettaviksi toimenpiteiksi.
3. Jos ehdotus toimenpiteiksi ei ole komitean lausunnon mukainen, komissio ei hyväksy kyseisiä toimenpiteitä. Puheenjohtaja voi esittää komitealle ehdotuksen toimenpiteiksi jatkokäsittelyä varten tai esittää komitealle muutetun version ehdotetuista toimenpiteistä.
4. Jos lausuntoa ei anneta, komissio voi hyväksyä ehdotuksen toimenpiteiksi. Jos komissio ei hyväksy ehdotusta toimenpiteiksi, puheenjohtaja voi esittää komitealle muutetun version ehdotetuista toimenpiteistä.
5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, komissio voi hyväksyä ehdotuksen toimenpiteiksi, vaikka toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaiset, jos siinä tapauksessa, että toimenpiteitä ei hyväksyttäisi kiireellisesti, markkinoilla aiheutuisi

merkittäviä häiriöitä tai ihmisten turvallisuus tai unionin taloudelliset edut vaarantuisivat.

Tällöin komissio ilmoittaa välittömästi komitealle toimenpiteiden hyväksymistä koskevat perustelunsa ja voi esittää toimenpiteet komitealle toista käsittelyä varten. Jos hyväksytyt toimenpiteet eivät ole komitean toisen lausunnon mukaiset tai jos toimenpiteitä ei ole esitetty toista käsittelyä varten kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä, komissio kumoaa toimenpiteet viipymättä. Jos toimenpiteet ovat komitean toisen lausunnon mukaiset tai jos lausuntoa ei anneta, toimenpiteet pysyvät voimassa.

6 artikla

Välittömästi sovellettavat toimenpiteet

1. Poiketen siitä, mitä 4 ja 5 artiklassa säädetään, perussäädöksessä voidaan säätää, että erittäin kiireellisissä tapauksissa on sovellettava tämän artiklan 2–5 kohdan säännöksiä.
2. Komissio hyväksyy toimenpiteet, joita on sovellettava välittömästi.
3. Puheenjohtaja esittää viipymättä 2 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet asianmukaiselle komitealle tämän lausunnon saamiseksi perussäädöksessä säädetyn menettelyn mukaisesti.
4. Jos tarkastelumenettelyä sovellettaessa toimenpiteet eivät ole 5 artiklan 3 kohdassa säädetyllä tavalla komitean lausunnon mukaiset, komissio kumoaa toimenpiteet, jotka on hyväksytty 2 kohdan mukaisesti.
5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, komissio voi pitää toimenpiteet voimassa silloin, kun se on perusteltua syistä, jotka liittyvät ympäristön suojeluun, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyteen tai turvallisuuteen, meren luonnonvarojen säilyttämiseen, yleiseen turvallisuuteen tai häiriöiden tai häiriöiden uhkan välttämiseksi markkinoilla. Tällaisissa tilanteissa puheenjohtaja joko esittää viipymättä samat toimenpiteet uudelleen komitealle toista käsittelyä varten tai esittää komitealle muutetun version toimenpiteistä.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet pysyvät voimassa, kunnes ne kumotaan tai korvataan toisella täytäntöönpanosäädöksellä.

7 artikla

Työjärjestys

1. Kukin komitea vahvistaa jäsentensä enemmistöllä työjärjestyksensä puheenjohtajansa ehdotuksesta sellaisen työjärjestyksen mallin pohjalta, jonka komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jo olemassa olevat komiteat mukauttavat tarvittavalla tavalla työjärjestyksensä työjärjestyksen mallin mukaiseksi.

2. Komiteoihin sovelletaan komissioon sovellettavia periaatteita ja edellytyksiä, jotka koskevat tietosuojaa ja yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin.

8 artikla
Tiedottaminen komitean työstä

1. Komissio pitää yllä komiteoiden työtä koskevaa rekisteriä, joka sisältää
  - a) komiteoiden kokousten esityslistat,
  - b) yhteenvedon kokouspöytäkirjoista sekä luettelot viranomaisista ja organisaatioista, joihin jäsenvaltioiden edustajikseen nimeämät henkilöt kuuluvat,
  - c) ehdotukset toimenpiteiksi, joista komiteoita on pyydetty antamaan lausunto,
  - d) äänestystulokset,
  - e) komiteoiden lausuntojen jälkeiset lopulliset ehdotukset toimenpiteiksi,
  - f) komission lopullista toimenpiteiden hyväksymistä koskevat tiedot, ja
  - g) tilastotiedot komiteoiden työstä.
2. Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on oikeus saada 1 kohdassa tarkoitetut tiedot käyttöönsä.
3. Kaikkiin 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sekä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin liittyvät viitetiedot julkaistaan rekisterissä.

9 artikla
Päätöksen 1999/468/EY kumoaminen

Kumotaan päätös 1999/468/EY.

Kumotun päätöksen 5 a artikla kuitenkin pidetään voimassa niitä voimassa olevia perussäädöksiä varten, joissa siihen viitataan.

10 artikla
Voimassa olevien perussäädösten muuttaminen

1. Kun ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksytyissä perussäädöksissä säädetään komission täytäntöönpanovallan käytöstä päätöksen 1999/468/EY mukaisesti,
  - a) viittaukset päätöksen 1999/468/EY 3 artiklaan katsotaan viittauksiksi tämän asetuksen 4 artiklaan,
  - b) viittaukset päätöksen 1999/468/EY 4 ja 5 artiklaan katsotaan viittauksiksi tämän asetuksen 5 artiklaan.

- c) viittaukset päätöksen 1999/468/EY 6 artiklaan katsotaan viittauksiksi tämän asetuksen 6 artiklaan,
- d) viittaukset päätöksen 1999/468/EY 7 ja 8 artiklaan katsotaan viittauksiksi tämän asetuksen 8 artiklaan.

2. Tämän asetuksen 3 ja 7 artiklaa sovelletaan kaikkiin jo olemassa oleviin komiteoihin.

11 artikla
Siirtymäjärjestelyt

Tämä asetus ei vaikuta vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2010.

Tämän asetuksen 10 artiklaa sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.3.2010
KOM(2010) 83 slutlig

2010/0051 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

MOTIVERING

1. BAKGRUND: NY INSTITUTIONELL RAM

Genom Lissabonfördraget som trädde i kraft den 1 december 2009, nedan kallat *det nya fördraget*, ändras väsentligen ramen för genomförandebefogenheter som lagstiftaren tilldelar kommissionen. I motsats till artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, nedan kallat *EG-fördraget*, gör det nya fördraget klar åtskillnad mellan de befogenheter som tilldelas kommissionen att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt (delegerade akter), och de befogenheter som kommissionen tilldelas att anta genomförandeakter. De omfattas av helt olika rättsliga ramar.

- Enligt de bestämmelser om delegerade akter i det nya fördraget som fastställs i artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallat *fördraget*, ska lagstiftaren kontrollera kommissionens utövande av sina befogenheter genom rätt att återkalla och/eller rätt att göra invändningar. Dessa bestämmelser är i sig tillräckliga och kräver inte någon rättsligt bindande ram för att de ska kunna tillämpas.
- Enligt de bestämmelser om genomförandeakter i det nya fördraget som fastställs i artikel 291 är det inte Europaparlamentet och rådet som kontrollerar kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Denna kontroll kan bara utövas av medlemsstaterna. För att fastställa mekanismerna för denna kontroll krävs en rättslig ram.

Genom att föreskriva dessa två sinsemellan mycket olika rättsliga ramar har författarna till det nya fördraget försökt att på ett tydligare sätt avspeglar karaktären på dessa två olika typer av rättsakter.

- I fråga om delegerade akter delegerar lagstiftaren befogenheter till kommissionen att anta åtgärder som den själv kunde ha antagit. Detta är förklaringen till varför det är lagstiftaren som kontrollerar kommissionens utövande av dessa delegerade befogenheter.
- I fråga om genomförandeakter är situationen en helt annan. Det är naturligt att det är medlemsstaterna som ansvarar för att genomföra Europeiska unionens rättsligt bindande akter. När det krävs enhetliga villkor för genomförandet av sådana akter är det emellertid kommissionen som måste utöva genomförandebefogenheter. Detta är förklaringen till varför det är medlemsstaterna som svarar för kontrollen av kommissionens utövande av dessa genomförandebefogenheter.

Bestämmelserna i det nya fördraget ger också lagstiftarna likvärdig ställning när det gäller tilldelningen av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter.

Enligt EG-fördraget var det rådet som kunde tilldela kommissionen genomförandebefogenheter. Rådet kunde också i särskilda fall behålla genomförandebefogenheterna själv.

I det nya fördraget anges uttryckligen att kommissionen ska tilldelas genomförandebefogenheter genom rättsakter i de fall detta krävs för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av dessa akter. Genom de akterna kan också, i särskilda vederbörligen motiverade fall och i de fall som anges i artiklarna 24 och 26 i fördraget om Europeiska unionen, genomförandebefogenheter tilldelas rådet i stället för kommissionen. Detta innebär emellertid inte att rådet deltar i kontrollen av utövandet av genomförandebefogenheterna när dessa tilldelas kommissionen.

I det nya fördraget anges tydligt att det är medlemsstaterna, och endast de, som kontrollerar kommissionens genomförande när sådan kontroll krävs enligt en rättsligt bindande unionsakt.

Beträffande genomförandet av artikel 290 i fördraget har kommissionen redogjort för sina synpunkter på tillämpningsområdet för delegerade akter, avgränsning av delegeringen och de arbetsmetoder som den avser använda vid beredningen av delegerade akter i ett meddelande till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009) 673 av den 9 december 2009).

2. FÖRSLAGETS MÅL OCH INNEHÅLL

2.1. Bakgrund och huvudprinciper

Enligt artikel 291 i fördraget ska Europaparlamentet och rådet, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i förväg fastställa allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Syftet med detta förslag är att genomföra artikel 291 i fördraget.

Det här förslaget bygger först och främst på de nya bestämmelserna i fördraget och den nya institutionella ram som beskrivs i punkt 1 ovan. Det bygger emellertid också på rådets beslut 1999/468/EG, nedan kallat *beslutet om kommittéförfarande*, och erfarenheterna från genomförandet av detta, samtidigt som bestämmelserna i beslutet förenklas särskilt med hänsyn till följande allmänna principer:

- Det är medlemsstaterna som svarar för kontrollen av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- Formföreskrifter bör stå i proportion till vilken typ av genomförandeakter det gäller.

2.2. Förslagets centrala delar, däribland likheter och nyheter i förhållande till beslutet om kommittéförfarande

De viktigaste delarna i förslaget är följande:

- Kommittéstrukturen enligt beslutet om kommittéförfarandet (artikel 3) behålls men förenklas enligt nedan.
- Endast två förfaranden föreskrivs, nämligen det rådgivande förfarandet, som motsvarar det nuvarande rådgivande förfarandet, och ett nytt granskningsförfarande, som ersätter det nuvarande förvaltningsförfarandet och det föreskrivande förfarandet (artiklarna 4 och 5).
- Det rådgivande förfarandet är det som vanligen används och kan tillämpas på alla politikområden och på alla slags bindande genomförandeåtgärder (artikel 2.3).

- Kriterierna för att välja granskningsförfarandet motsvarar kriterierna i beslutet om kommittéförfarandet. I syfte att uppnå större konsekvens och säkerställa att formföreskrifterna står i proportion till den typ av genomförandeakter som ska antas är dessa kriterier bindande i den mening att granskningsförfarandet endast får användas när dessa kriterier är uppfyllda (artikel 2.2).
- Granskningsförfarandet (artikel 5) skulle fungera på följande sätt:
  - Om kommittén avger ett negativt yttrande om utkastet till åtgärder får kommissionen inte anta dem. Kommissionen skulle i detta fall ha möjlighet att på nytt förelägga kommittén utkastet för en andra överläggning, eller lägga fram ett ändrat utkast. Vid mycket exceptionella omständigheter skulle kommissionen ha möjlighet att anta utkastet till åtgärder trots ett negativt yttrande, men i ett sådant fall skulle kommittén ha sista ordet inom en tidsfrist på högst en månad.
  - Om inget yttrande avges kan kommissionen i sista hand besluta huruvida den ska anta åtgärderna eller inte med beaktande av bland annat de ståndpunkter som framförts i kommittén.
  - Vid ett positivt yttrande från kommittén skulle kommissionen anta åtgärderna såvida inte exceptionella omständigheter eller nya rön skulle motivera att de inte antas.

Under granskningsförfarandet skulle kommittén därför ha möjlighet att förhindra att kommissionen antar utkastet till åtgärder, om en kvalificerad majoritet av medlemsstaterna är emot detta. Omröstningsbestämmelserna för detta förfarande skulle motsvara de omröstningsbestämmelser som krävdes för att rådet, i sin egenskap av överklagandeinstans, skulle kunna förhindra att kommissionen antog ett utkast till åtgärder enligt beslutet om kommittéförfarande. Det skulle också vara logiskt att omröstningsbestämmelserna för kommittéerna inom ramen för granskningsförfarandet efterliknar de omröstningsbestämmelser som gäller för rådets invändningar mot en delegerad akt enligt artikel 290 i fördraget.

En annan nyhet är att kommissionen inte skulle vara skyldig att anta utkast till åtgärder i de fall då det inte nås kvalificerad majoritet varken för eller emot utkastet till åtgärder¹. Större flexibilitet är av behovet påkallat i sådana fall för att ge kommissionen möjlighet att ompröva utkast till åtgärder. Kommissionen bör ha möjlighet att besluta huruvida den ska anta utkastet till åtgärder eller ej, eller lägga fram ett ändrat förslag för kommittén, med beaktande av bland annat de ståndpunkter som framförts i kommittén. Införandet av sådan flexibilitet skulle dels göra att medlemsstaternas ståndpunkter beaktas i högre grad, dels bidra till att de beslut som fattas är av högre kvalitet och relevans.

- Särskilda förfaranden föreskrivs för att åtgärder ska kunna ha omedelbar verkan vid tvingande skäl till skyndsamhet och när detta föreskrivs i en grundläggande rättsakt (artikel 6). Genom denna bestämmelse skulle den berörda kommittén kunna granska och avge ett yttrande om en åtgärd efter det att den antagits av kommissionen. Om en sådan åtgärd inte är förenlig med kommitténs yttrande inom ramen för

---

¹ Enligt beslutet om kommittéförfarande skulle kommissionen anta utkastet till åtgärder om kommittén inte kunde avge något yttrande inom ramen för förvaltningsförfarandet, och om rådet, i sin egenskap av överklagandeinstans, inte kunde fatta beslut inom ramen för det föreskrivande förfarandet.

granskningsförfarandet skulle kommissionen vara skyldig att upphäva åtgärden men ha möjlighet att låta den gälla om det är motiverat av ett begränsat antal skäl, t.ex. av hälso- och säkerhetsskäl.

- Förslaget innehåller bestämmelser om kommittéernas arbetsordning (artikel 7) och om allmänhetens tillgång till information om kommittéernas arbete (artikel 8.3).
- Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av beslutet om kommittéförfarandet innehåller förslaget också ett antal viktiga bestämmelser som är gängse praxis men som hittills inte ingått i beslutet eller bara föreskrivits i kommittéernas arbetsordning. Det är bland annat bestämmelser om användningen av skriftliga förfaranden (artikel 3.5) för att inhämta kommitténs yttrande och möjligheten att ändra utkast till åtgärder i syfte att beakta diskussionerna i kommittén innan den avgett sitt formella yttrande (artikel 3.4).
- Även om det endast är medlemsstaterna som utövar kontrollen av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter bör båda lagstiftarna fortlöpande och på lämpligt sätt informeras om kommittéernas arbete genom fortsatt användning av det befintliga registret över kommittéhandlingar, som bör anpassas till de nya förfarandena (artikel 8.1 och 8.2). Denna rätt till information får inte fördröja beslutsprocessen eftersom detta skulle ge lagstiftarna ett prerogativ som inte är förenligt med artikel 291 i fördraget.
- Slutligen föreskrivs med hänsyn till klarhet, konsekvens och effektivitet en automatisk anpassning av det befintliga regelverket till de nya förfarandena (artikel 10). Alla hänvisningar till förfarandena i beslutet om kommittéförfarande ska, med undantag av hänvisningar till artikel 5a, anses som hänvisningar till de motsvarande förfarandena i förordningen. Fördelen med denna metod är att man undviker ett komplicerat system med både de gamla och de nya kommittéförfarandena i kraft samtidigt. Samtidigt slipper man att anpassa rättsakterna i det befintliga regelverket en i taget eller genom en samlingsförordning. För att förbereda registret, som rent tekniskt måste göra den automatiska anpassningen av alla pågående förfaranden, kommer artikel 10 att gälla i två månader efter förordningens ikraftträdande.
- En anpassning till det nya systemet skulle inte påverka pågående förfaranden där ett yttrande redan avgetts vid ett kommittémöte eller genom skriftligt förfarande (artikel 11). Detta innebär inte att pågående förfaranden där inget yttrande har avgetts måste avbrytas och börjas om på nytt. De bör fortsätta, möten bör äga rum och skriftliga förfaranden bör fortsätta. Konsekvenserna av en anpassning gäller i huvudsak det förfarande som ska följas efter det att kommittén har yttrat sig.
- Artiklarna 10 och 11 gäller inte för de särskilda förfaranden som inte omfattas av rådets beslut 1999/468/EG, i synnerhet de som inrättats för genomförandet av den gemensamma handelspolitiken. De särskilda förfarandena kommer därför fortsätta att tillämpas till dess att grundrättsakterna har anpassats mot bakgrund av det system för genomförandebefogenheter som inrättas genom artikel 291 i fördraget och de regler och allmänna principer för kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter som anges i detta förslag.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 291.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

av följande skäl:

- (1) Om det krävs enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter, nedan kallade *grundläggande rättsakter*, bör kommissionen eller, i särskilda vederbörligen motiverade fall och i de fall som anges i artiklarna 24 och 26 i fördraget om Europeiska unionen, rådet tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter.
- (2) När det gäller fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen reglerades kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter genom rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999.
- (3) Enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt åläggs nu Europaparlamentet och rådet att fastställa de allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (4) Det bör säkerställas att förfarandena för denna kontroll är tydliga, effektiva och står i proportion till den typ av genomförandeakt det gäller, och att de återspeglar erfarenheterna av och den gängse praxis som följts vid genomförandet av beslut 1999/468/EG.
- (5) I de grundläggande rättsakter enligt vilka det krävs att medlemsstaterna kontrollerar kommissionens antagande av genomförandeakter är det lämpligt att i detta syfte inrätta kommittéer sammansatta av företrädarna för medlemsstaterna och med kommissionen som ordförande.

---

² EUT C , , s . .

- (6) I syfte att förenkla kraven för kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter bör det finnas endast två förfaranden: det rådgivande förfarandet och granskningsförfarandet.
- (7) Av förenklingskäl bör gemensamma regler gälla för kommittéerna, däribland centrala bestämmelser för hur kommittéerna ska arbeta och om möjligheten för kommittéerna att avge ett yttrande genom skriftligt förfarande.
- (8) Det bör fastställas kriterier för att avgöra vilket förfarande som ska användas vid antagandet av genomförandeakter. För att skapa större konsekvens och för att säkerställa att formföreskrifterna står i proportion till den typ av genomförandeakter som ska antas, bör dessa kriterier vara bindande.
- (9) Granskningsförfarandet bör bara tillämpas på antagande av åtgärder med allmän räckvidd som syftar till att genomföra grundläggande rättsakter och särskilda åtgärder som kan få betydande konsekvenser. Förfarandet bör säkerställa medlemsstaternas kontroll på ett sådant sätt att åtgärder inte kan antas om de inte är förenliga med kommitténs yttrande, utom vid mycket exceptionella omständigheter då kommissionen, trots ett negativt yttrande, bör ha möjlighet att anta och tillämpa åtgärder under en begränsad tid. Kommissionen bör ha möjlighet att se över utkastet till åtgärder i de fall då kommittén inte avger något yttrande, med beaktande av de åsikter som framförts i kommittén.
- (10) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas i alla andra fall och då detta anses vara det lämpligaste.
- (11) Det bör vara möjligt att anta åtgärder och tillämpa dem omedelbart vid tvingande skäl till skyndsamhet, när detta föreskrivs i en grundläggande rättsakt.
- (12) Europaparlamentet och rådet bör regelbundet informeras om kommittéernas arbete.
- (13) Det bör säkerställas att allmänheten har tillgång till information om kommittéernas arbete.
- (14) Beslut 1999/468/EG bör upphävas. För att säkerställa en smidig övergång mellan systemet enligt beslut 1999/468/EG och det system som föreskrivs genom denna förordning bör alla hänvisningar i befintlig lagstiftning till de förfaranden som föreskrivs i det beslutet, med undantag av hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll enligt artikel 5a, anses som hänvisningar till de motsvarande förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Artikel 5a i beslut 1999/468/EG bör fortsätta att gälla med hänsyn till befintliga grundläggande rättsakter som hänvisar till den artikeln.
- (15) Denna förordning påverkar inte kommissionens befogenheter enligt fördraget avseende genomförandet av konkurrensbestämmelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de allmänna regler och principer som ska tillämpas när det i en rättsligt bindande unionsakt (nedan kallad *grundläggande rättsakt*) krävs att kommissionens antagande av rättsligt bindande genomförandeakter kontrolleras av medlemsstaterna.

Artikel 2

Val av förfarande

1. I en grundläggande rättsakt får föreskrivas att granskningsförfarandet eller det rådgivande förfarandet ska tillämpas, med hänsyn till den typ av genomförandeåtgärd det gäller.
2. Granskningsförfarandet får endast tillämpas vid antagande av
  - a) genomförandeåtgärder med allmän räckvidd,
  - b) andra genomförandeåtgärder med anknytning till
    - i) den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken
    - ii) miljö, säkerhet eller skydd av människors, djurs eller växters hälsa eller säkerhet,
    - iii) den gemensamma handelspolitiken.
3. Vad gäller alla övriga genomförandeåtgärder, liksom de genomförandeåtgärder som avses i punkt 2 när detta anses lämpligt, ska det rådgivande förfarandet tillämpas.

Artikel 3

Gemensamma bestämmelser

1. När det i en grundläggande rättsakt föreskrivs att de förfaranden som avses i artiklarna 4, 5 och 6 är tillämpliga, ska bestämmelserna i punkterna 2–6 i denna artikel tillämpas.
2. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
3. Ordföranden ska förelägga kommittén ett utkast till åtgärder.
4. Kommittén ska därefter granska utkastet till åtgärder. Fram till dess att ett yttrande avgetts får ordföranden lägga fram ändrade versioner av utkastet för att ta hänsyn till diskussionerna i kommittén. I detta syfte får ordföranden sammankalla till flera möten i kommittén. Kommittén ska yttra sig över förslaget inom den tidsfrist som ordföranden fastställer med hänsyn till hur brådskande frågan är.

5. Ordföranden får inhämta kommitténs yttrande genom skriftligt förfarande. Han eller hon ska tillsända kommitténs ledamöter det utkast till åtgärder om vilket de ska yttra sig och fastställa en tidsfrist med hänsyn till hur brådskande frågan är. En ledamot i kommittén som inte uttryckligen gör en invändning eller avstår från att ta ställning inom den fastställda tidsfristen anses stödja utkastet till åtgärder.

En kommittéledamot får inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med föregående punkt begära att det skriftliga förfarandet avslutas och att utkastet till förslag behandlas vid ett möte i kommittén. Ordföranden får besluta att fortsätta det skriftliga förfarandet eller avsluta detta varvid ett kommittémöte ska sammankallas snarast möjligt.

6. Kommitténs yttrande ska protokollföras. Varje medlemsstat får begära att dess ståndpunkt tas till protokollet.

Artikel 4

Det rådgivande förfarandet

1. Kommittén ska yttra sig över förslag, om nödvändigt genom omröstning. Vid omröstning ska yttrandet avgas med den majoritet som anges i artikel 238.1 i fördraget.
2. Kommissionen ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas och därvid ta största hänsyn till slutsatserna av diskussionerna i kommittén och till det avgivna yttrandet. Den ska underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 5

Granskningsförfarandet

1. Kommittén ska yttra sig med kvalificerad majoritet enligt artikel 16.4 och 16.5 i fördraget om Europeiska unionen.
2. Om utkastet till åtgärder är förenligt med kommitténs yttrande ska kommissionen anta dessa åtgärder, såvida inte exceptionella omständigheter eller nya rön har framkommit som skulle motivera att de inte antas. Ordföranden får i sådana fall förelägga kommittén ett nytt utkast till åtgärder.
3. Om utkastet till åtgärder inte är förenligt med kommitténs yttrande får kommissionen inte anta dessa åtgärder. Ordföranden får förelägga kommittén utkastet till åtgärder för ytterligare överläggningar eller lägga fram en ändrad version.
4. Om inget yttrande avgas får kommissionen anta utkastet till åtgärder. Om kommissionen inte antar utkastet till åtgärder får ordföranden förelägga kommittén en ändrad version av detta.
5. Genom undantag från punkt 3 får kommissionen anta utkast till åtgärder som inte är förenliga med kommitténs yttrande, om det skulle innebära allvarliga störningar på världsmarknaden eller risk för människors säkerhet eller för unionens finansiella intressen, om utkastet till åtgärder inte omedelbart antas.

Kommissionen ska i så fall omedelbart underrätta kommittén om skälen till ett antagande av åtgärderna och förelägga dem för kommittén för en andra överläggning. Om de antagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs andra yttrande, eller om åtgärderna inte har förelagts kommittén för en andra överläggning inom en månad efter antagandet, ska kommissionen genast upphäva åtgärderna. Om åtgärderna är förenliga med kommitténs andra yttrande eller om inget yttrande avges, ska åtgärderna fortsätta att gälla.

Artikel 6

Åtgärder med omedelbar verkan

1. Genom undantag från artiklarna 4 och 5 får det i en grundläggande rättsakt föreskrivas att punkterna 2–5 i denna artikel ska tillämpas vid tvingande skäl till skyndsamhet.
2. Kommissionen ska anta åtgärder som ska ha omedelbar verkan.
3. Ordföranden ska utan dröjsmål förelägga den berörda kommittén de åtgärder som avses i punkt 2 för yttrande enligt det förfarande som föreskrivs i den grundläggande rättsakten.
4. Om det vid granskningsförfarandet framkommer att åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande enligt artikel 5.3 ska kommissionen upphäva de åtgärder som antagits enligt punkt 2.
5. Genom undantag från punkt 4 får kommissionen upprätthålla åtgärderna av skäl som gäller skydd av miljö eller av människors, djurs eller växters hälsa eller säkerhet, bevarande av marina resurser, säkerhetsskäl eller för att undvika störningar eller risk för störningar på marknaderna. I sådana fall ska ordföranden utan dröjsmål antingen på nytt förelägga kommittén samma åtgärder för en andra överläggning eller lägga fram en ändrad version av åtgärderna.

De åtgärder som avses i punkt 2 ska fortsätta att gälla till dess att de upphävs eller ersätts med en annan genomförandeakt.

Artikel 7

Arbetsordning

1. Varje kommitté ska själv, med en majoritet av sina ledamöter, anta sin arbetsordning på förslag från sin ordförande och på grundval av en standardiserad arbetsordning som kommissionen ska offentliggöra i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Befintliga kommittéer ska i den utsträckning som krävs anpassa sina arbetsordningar till den standardiserade arbetsordningen.
2. De principer och villkor för allmänhetens tillgång till handlingar och för uppgiftsskydd som gäller för kommissionen ska också gälla för kommittéerna.

Artikel 8
Information om kommittéernas arbete

1. Kommissionen ska föra ett register över kommittéernas arbete som ska innehålla
  - a) dagordningarna för kommittémötena,
  - b) sammanfattningar, tillsammans med förteckningar över de myndigheter eller organ medlemsstaternas företrädare är knutna till,
  - c) de utkast till åtgärder som kommittéerna ombetts yttra sig om,
  - d) resultaten av omröstningar,
  - e) de slutgiltiga utkasten till åtgärder efter kommittéernas yttrande,
  - f) information om kommissionens slutgiltiga antagande av åtgärder samt
  - g) statistiska uppgifter om kommittéernas arbete.
2. Europaparlamentet och rådet ska ha tillgång till den information som avses i punkt 1.
3. Referenserna för alla dokument som avses i punkt 1 a–f liksom den information som avses i g i samma punkt ska offentliggöras i registret.

Artikel 9
Upphävande av beslut 1999/468/EG

Beslut 1999/468/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 5a i det upphävda beslutet ska fortsätta att gälla med hänsyn till befintliga grundläggande rättsakter som hänvisar till den artikeln.

Artikel 10
Anpassning av befintliga grundläggande rättsakter

1. När det i grundläggande rättsakter som antagits innan den här förordningen trädde i kraft föreskrivs att kommissionen ska utöva sina genomförandebefogenheter i enlighet med beslut 1999/468/EG ska följande bestämmelser tillämpas:
  - a) Hänvisningar till artikel 3 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 4 i denna förordning.
  - b) Hänvisningar till artiklarna 4 och 5 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 5 i denna förordning.
  - c) Hänvisningar till artikel 6 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 6 i denna förordning.
  - d) Hänvisningar till artiklarna 7 och 8 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 8 i denna förordning.

2. Artiklarna 3 och 7 i denna förordning ska tillämpas på alla befintliga kommittéer.

Artikel 11
Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med beslut 1999/468/EG.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2010.

Artikel 10 ska tillämpas till och med den 1 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande